31993R3603

1993.12.31. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 332/1

A TANÁCS 3603/93/EK RENDELETE

(1993. december 13.)

a Szerződés 104. cikkében és a 104b. cikke (1) bekezdésében említett tilalmak alkalmazásához szükséges fogalmak meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 104b. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára [1],

az Európai Parlamenttel együttműködve [2],

mivel a Szerződés 104. cikke és a 104b. cikkének (1) bekezdése közvetlenül alkalmazandó; mivel a 104. cikkben és a 104b. cikk (1) bekezdésében szereplő kifejezések szükség esetén meghatározhatók;

mivel meg kell határozni a Szerződés 104. cikkében használt „folyószámlahitel" és „más hitel" kifejezéseket, különös tekintettel az 1994. január 1-jén fennálló követelések kezelésére;

mivel kívánatos, hogy a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában részt vevő nemzeti központi bankok úgy lépjenek be ebbe az unióba, hogy a mérlegeikben szereplő követelések forgalomképesek és a piaci feltételeknek megfelelőek legyenek, különösen annak érdekében, hogy biztosítsák a szükséges rugalmasságot a Központi Bankok Európai Rendszerének monetáris politikájához, és lehetővé tegyék a monetáris unióban részt vevő nemzeti központi bankok normatív hozzájárulását a közöttük elosztandó monetáris jövedelemhez;

mivel azokat a központi bankokat, amelyek 1994. január 1-jét követően még mindig rendelkeznek az közszektorral szemben fennálló nem-forgalomképes követelésekkel, vagy e követelések nem piaci feltételek alapján állnak fenn, fel kell hatalmazni, hogy utólag, a piaci feltételeknek megfelelően alakítsák át követeléseiket forgalomképes, *határozott futamidejű* értékpapírokká;

mivel az egyes, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságára vonatkozó rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv (11) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az Egyesült Királyság kormánya fenntarthatja a Bank of England által biztosított „ways and means" hitelfelvételi lehetőségét mindaddig, amíg az Egyesült Királyság nem lép be a harmadik szakaszba; mivel indokolt lehetővé tenni e konstrukció összegének piaci feltételek alapján történő átalakítását határozott futamidejű forgalomképes értékpapírokká, ha az Egyesült Királyság a GMU harmadik szakaszába lép;

mivel a Portugáliáról szóló jegyzőkönyv úgy rendelkezik, hogy „Portugália felhatalmazást kap arra, hogy fenntartsa az Azori-szigetek és Madeira autonóm területeknek biztosított lehetőséget, hogy a »Banco de Portugal-nál« a hatályos portugál jog által meghatározott feltételekkel kamatmentes hitelt vegyenek igénybe", és, hogy „Portugália kötelezettséget vállal arra, hogy mindent elkövet a fent említett lehetőség mielőbbi megszüntetése érdekében";

mivel a tagállamoknak meg kell tenniük a megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a Szerződés 104. cikkében említett tilalmakat ténylegesen és teljes körűen alkalmazzák; mivel különösen a másodlagos piacokon történő vásárlásokat tilos arra felhasználni, hogy kijátsszák e cikk célját;

mivel az e rendeletben megállapított keretek között, egy másik tagállam közszektora által kibocsátott forgalomképes adósságinstrumentumok közvetlen megszerzése egy tagállam központi bankja által nem szolgálja az közszektor piaci mechanizmusoktól való megóvásának célját, ha az ilyen vásárlásokat a devizatartalékok kezelésének kizárólagos céljával végzik;

mivel, a Szerződés 169. cikke értelmében a Bizottságra ruházott feladat ellenére, az Európai Monetáris Intézetnek, majd azt követően az Európai Központi Banknak kell biztosítania – a Szerződés 109f. cikkének (9) bekezdése és 180. cikke alapján –, hogy a nemzeti központi bankok tiszteletben tartsák a Szerződésben megállapított kötelezettségeket;

mivel a központi bankok által nyújtott napi hitelek hozzájárulhatnak a fizetési rendszerek zökkenőmentes működéséhez; mivel ezért az közszektoron belül nyújtott napi hitelek

[1] HL C 324., 1993.12.1., 5. o. és HL C 340., 1993.12.17., 3. o.

[2] HL C 329., 1993.12.6., és az 1993. december 2-i határozat (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

összhangban vannak a Szerződés 104. cikkével, feltéve, hogy nem lehetséges a hitelnyújtás meghosszabbítása a következő napra;

mivel a központi bankok által gyakorolt fiskális megbízotti feladat ellátását nem szabad akadályozni; mivel, még ha a harmadik fél által az közszektorral szemben kibocsátott csekkek központi bankok általi elszámolása alkalmanként hitelnyújtást vonhat is maga után, a Szerződés 104. cikkét nem lehet úgy tekinteni, mint amely tiltja az ilyen műveleteket, feltéve, hogy nem eredményezik átfogó módon az közszektor hitelezését;

mivel az közszektor által kibocsátott és az közszektornak jóváírt pénzérmeállomány központi bankok által történő tartása egy kamatmentes hitelnyújtási forma az közszektornak; mivel ugyanakkor, amennyiben csak korlátozott összegeket érint a művelet, ez a gyakorlat nem ütközik a Szerződés 104. cikkében megfogalmazott elvvel; mivel ezért, tekintettel a nehézségekre, amelyek a hitelezés e formájának teljes tiltása esetén felmerülnének, az e rendeletben megállapított keretek között az ilyen hitelnyújtás megengedhető;

mivel az egyesítést követően a Németországi Szövetségi Köztársaságnak sajátos problémát okoz az ilyen eszközökre meghatározott korlátozás betartása; mivel az adott körülmények között indokolt a magasabb százalék engedélyezése egy korlátozott időszakra;

mivel az közszektort terhelő, a Nemzetközi Valutaalappal szemben fennálló vagy a Közösségen belül létrehozott középtávú pénzügyi támogatási konstrukció megvalósításából fakadó kötelezettségek központi bank általi finanszírozása olyan külföldi követelések keletkezéséhez vezet, amelyek a tartalékeszközök összes jellemzőjével rendelkeznek; mivel ezért indokolt ezeket engedélyezni;

mivel a közvállalkozásokra kiterjed a 104. cikkben és a 104b. cikk (1) bekezdésben megfogalmazott tilalom; mivel a tagállamok és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról szóló, 1980. június 25-i 80/723/EGK bizottsági irányelv ([1]) határozza meg ezeket a közvállalkozásokat,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Szerződés 104. cikkének alkalmazásában:

a) „folyószámlahitel”: olyan forrás biztosítása az közszektor számára, amely negatív egyenleghez vezet, vagy amely alkalmas arra, hogy negatív egyenleg kialakulásához vezessen;

b) „más hitel”:

i) az közszektorral szemben 1994. január 1-jei állapot szerint fennálló követelés, kivéve az ennél az időpontnál korábban megszerzett, határozott futamidejű követeléseket;

ii) az közszektor harmadik féllel szemben fennálló kötelezettségeinek finanszírozása;

iii) a Szerződés 104. cikkének (2) bekezdésében foglaltak sérelme nélkül, az közszektorral bonyolított olyan ügylet, amely azzal szemben fennálló követelést eredményez, vagy amely alkalmas arra, hogy ilyen követelés kialakulásához vezessen.

(2) A következő pénzügyi formák nem tekinthetők „adósságinstrumentumnak” a Szerződés 104. cikke szerint: az közszektortól megszerzett értékpapírok, ha azok rendeltetése az alábbiak piaci feltételeknek megfelelő átalakítása forgalomképes, határozott futamidejű értékpapírokká:

– 1994. január 1-jét megelőzően megszerzett határozott futamidejű követelések, amelyek nem forgalomképesek, vagy nem piaci feltételek alapján állnak fenn, feltéve, hogy az értékpapírok nem későbbi lejáratúak, mint a fent említett követelések,

– az Egyesült Királyság kormánya részére a Bank of England által biztosított „ways and means” hitelfelvételi lehetőség mindaddig, amíg az Egyesült Királyság – adott esetben – nem lép be a GMU harmadik szakaszába.

2. cikk

(1) A GMU második szakaszában a Szerződés 104. cikke értelmében nem tekinthető közvetlen megszerzésnek egy másik tagállam közszektora által kibocsátott forgalomképes adósságinstrumentumok megvásárlása egy tagállam központi bankja által, feltéve, hogy e vásárlásokat a devizatartalékok kezelésének kizárólagos céljával végzik.

(2) A GMU harmadik szakaszában a devizatartalékok kezelésének kizárólagos céljával végrehajtott következő vásárlások nem tekinthetők közvetlen megszerzésnek a Szerződés 104. cikke értelmében:

– egy másik tagállam közszektorától forgalomképes adósságinstrumentumok vásárlása olyan tagállam központi bankja által, amely nem vesz részt a GMU harmadik szakaszában,

– forgalomképes adósságinstrumentumok vásárlása az Európai Központi Bank vagy olyan tagállam központi bankja által, amely részt vesz a GMU harmadik szakaszában, egy másik tagállam közszektorától, amely nem vesz részt a GMU harmadik szakaszában.

3. cikk

E rendelet alkalmazásában „közszektor” a Közösség intézményei vagy szervei, a központi kormányzatok, a regionális, helyi vagy egyéb közigazgatási hatóságok, a tagállamok egyéb közintézményei vagy közvállalkozásai.

([1]) HL L 195., 1980.7.29., 35. o. A legutóbb a 93/84/EGK irányelvvel (HL L 254., 1993.10.12., 16. o.) módosított irányelv.

„Nemzeti központi bankok” a tagállamok központi bankjai és a Luxemburgi Monetáris Intézet.

4. cikk

Az Európai Központi Bank vagy a nemzeti központi bankok által az közszektornak nyújtott napi hiteleket nem kell a Szerződés 104. cikke értelmében hitelnek tekinteni, feltéve, hogy az érintett napra korlátozódnak, és meghosszabbításuk nem lehetséges.

5. cikk

Ha az Európai Központi Bank vagy a nemzeti központi bankok az közszektortól olyan csekket fogadnak el beszedésre, amelyet harmadik fél állított ki, és azt jóváírják az közszektor számláján mielőtt az intézvényezett bankot megterhelnék, ez a művelet nem tekinthető hitelnek a Szerződés 104. cikke értelmében, amennyiben egy meghatározott idő – az érintett tagállam központi bankja által csekkek beszedésére szokásosan megállapított határidőnek megfelelően – eltelt a csekk átvétele óta, feltéve, hogy az esetleg fellépő időkülönbség kivételes jellegű, a csekk kis összegre vonatkozik, és azt rövid idő alatt kiegyenlítik.

6. cikk

Az közszektor által kibocsátott és az közszektornak jóváírt pénzérmeállománynak az Európai Központi Bank vagy a nemzeti központi bankok által történő tartása nem tekinthető hitelezési formának a Szerződés 104. cikke értelmében, ha az így keletkezett eszközök összege alatta marad a forgalomban lévő pénzérmeállomány 10 %-ának.

1996. december 31-ig Németország esetében ez a küszöb 15 %.

7. cikk

Az közszektort terhelő, a Nemzetközi Valutaalappal szemben fennálló, illetve az 1969/88/EGK ([1]) rendelet szerint létrehozott középtávú pénzügyi támogatási konstrukció megvalósításából fakadó kötelezettségek finanszírozása az Európai Központi Bank vagy a nemzeti központi bankok által nem tekinthető hitelezési formának a Szerződés 104. cikke értelmében.

8. cikk

(1) A Szerződés 104. cikke és 104b. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában „közvállalkozás” az a vállalkozás, amely felett tulajdonosi alapon, a vállalkozásban fennálló pénzügyi részesedés, vagy a vállalkozásra vonatkozó szabályok alapján az állam vagy más regionális vagy helyi hatóság közvetlenül vagy közvetve meghatározó befolyást gyakorol.

A közigazgatási hatóságok meghatározó befolyását vélelmezni kell, ha egy vállalkozás vonatkozásában, közvetlenül vagy közvetve:

a) a vállalkozás jegyzett tőkéjének nagyobb részét birtokolják;

b) ellenőrzést gyakorolnak a vállalkozás által kibocsátott részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok többsége felett; vagy

c) kinevezhetik a vállalkozás igazgatási, vezetési, illetve felügyeleti szerveiben helyet foglaló tagok több mint felét.

(2) A Szerződés 104. cikke és 104b. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok nem képezik az közszektor részét.

9. cikk

Ez a rendelet 1994. január 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészben kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1993. december 13-án.

a Tanács részéről

az elnök

Ph. MAYSTADT

([1]) A Tanács 1988. június 24-i 1969/88/EGK rendelete a tagállamok fizetési mérlegének középtávú pénzügyi támogatását biztosító egységes rendszer létrehozásáról (HL L 178., 1988.7.8., 1. o.).